

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. София, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анна Ненова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова
като разгледа докладваното от Анна Ненова Търговско дело № 20201100901743 по описа за 2020 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са иски с правно основание чл. 95, ал. 1, чл. 95б, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 6 от ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът Я.Й. Г. твърди, че е автор на фотография, създадена на 08.03.2014г. в 20:25:11 часа, която представлява нощна цветна снимка на хотел „Рила“, курорт „Боровец“, с авторско заглавие „Winter dream“.

Фотографията е била използвана за онагледяване на статията „Някой се подготвя да превземе Боровец“, публикувана в брой 5 (1387-Година XXVI) 14-20 февруари 2020г. на вестник „Б.ъ“, без авторско съгласие и разрешение за използване, възпроизвеждане и разпространение на авторски материал и в нарушаване на принципите на авторското право, залегнали в нормативните разпоредби на ЗАПСП.

След установеното неправомерно използване на авторския му труд, от ищеца е била изготвена и депозирана нотариална покана чрез нотариус И.Д., рег. № 039, от 12.08.2020г., с която е било поискано преустановяване на

нарушението и заплащане на дължимото обезщетение за непозволено ползване на авторския труд. Ответникът е оспорил авторството на ищеца, омаловажил е значимостта на авторския му труд и категорично е отказал да заплати „каквото и да е“.

Като автор на закрилян обект по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП ищецът разполага с имуществени и неимуществени права по чл. 15 и сл. от ЗАПСП. Неимуществените права на ищеца включват правото му да бъде признат за автор и името му да се обозначи при всяко използване на създаденото от него произведение, включително да реши дали то може да бъде разгласено и по какъв начин, свободно да промени произведението си и да се допуска такава промяна от трети лица. Имущественото изражение на авторското право е свързано с изключителното право на автора да използва произведението и да разреши използването от трети лица. Чл. 19 от ЗАПСП признава право на възнаграждение за всеки вид използване на произведението и за всяко използване. Размерът на това възнаграждение според § 5 от ДР на ЗАПСП се определя чрез свободното му договаряне. Такова договаряне между ответника, възпроизвел и разпространил авторски труд сред неограничен кръг лица, от една страна, и ищеца, от друга, не е имало. Обезщетението се определя общо (Решение № 106 от 11.07.2012г. по т.д. № 769/2011г. на ВКС, ТК, II т.о.). На обезщетението е даден санкциониращ ефект, особено значим в случая предвид изразеното отношение към деянието, обективизирано с отговор на нотариалната покана. Пряка и непосредствена последица от нарушението се явяват и направените разноси за извънсъдебно решаване на спора, възлизащи на 446 лева. Ищецът пропуска и полза от неизплатен авторски хонорар за възпроизвеждане на създаденото от него произведение в друг контекст и нуждите на трето лице. Откритото нарушение от страна на ответника на правата на ищеца е накърнило способностите за концентрация на ищеца и е разколебало вярата му във важността да споделя своя авторски труд в интернет пространството, откъдето вероятно е взет. Психическият дискомфорт, обострил се особено много след изразеното становище на ответника за незначителността на авторския му труд и липсата на основание за заплащането му, целящи омаловажаване на правата на ищеца, е попречило спокойно да изпълнява ангажиментите си по други проекти. С днешна дата у него цари недоверие за споделяне на създадени от него авторски фотографии с цел публичното им

огласяване, с което да промотира творчеството си. Ищецът се надявал, че съдебното производство може да бъде избегнато, а спорът – решен, и присъщото за съдебната процедура допълнително усилие за отстояване на правото му, увеличило напрегнатостта и емоционалното му страдание. Обезщетение от 2 000 лева се счита съответно на интензитета на претърпените и търпими вреди. То отчита емоционалното страдание, имуществените вреди и санкциониращата функция на отговорността за нарушено авторско право.

При изложеното ищецът иска да бъде признат за установен фактът на нарушението, да се разпорежи преустановяване неправомерното използване на авторския му труд по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, да бъде осъден ответникът да заплати обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в размер на 2 000 лева, със законната лихва от датата на исковата молба (14.09.2020г.) до окончателното изплащане на сумата, като и се постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, с присъждане на разноските по делото.

Съгласно уточнителната молба на страната по делото от 09.12.2020г., неправомерното използване на авторското произведение продължава и към настоящия момент, тъй като изданието се разпространява в пределите на цялата страна, както до отделен читател, така и библиотеки и други места, на които се съхраняват екземпляри от броя на вестник „Б.ъ“ и не е публикуван анонс, в който има извинение за сторената неправомерна публикация, нито е упоменат авторът.

Ответникът „Б. БГ“ ООД оспорва исковете като неоснователни и недоказани по основание и размер.

Възразява, че не е налице противоправно и вредоносно действие от страна на ответника, чийто последици следва да бъдат поправени. Липсват доказателства за настъпване на такива вреди, за причинно-следствената им връзка с публикацията, за правопораждащите факти, като са налице и правоизключващи исковата претенция обстоятелства.

По конкретно ответникът сочи, че след получаване на изпратената от

ищеца нотариална покана, в израз на професионална коректност, е издирил и се е свързал незабавно с ищеца на ползвания от него телефонен номер. Ищецът останал крайно изненадан и е заявил, че няма каквито и да било претенции във връзка с фотографията, не е иницирал, нито знае такива да са отправяни от негово име. Ответникът не е омаловажавал труда на ищеца, оспорвайки авторството му, за което изданието не е и предполагало.

Ответникът направил свое проучване относно произхода на снимката и механизма на ползване като илюстрация към публикацията, при което е било установено, че снимката е била направена през 2014г. от етаж на хотел „Рила“ в курорта „Боровец“. През април 2015г. кадърът е участвал във фотографския конкурс Sony World Photography Awards . След като печели първа награда в категория „Туризм“, управата на хотел „Рила“ се свързва с автора и му предлага едноседмичен престой в хотела плюс лифт карта за следващия сезон 2015/2016г. Отделно собствениците и мениджърите купуват всички права за използване на фотографията директно от WorldPhoto.org – платформата, която е технически организатор на конкурса и придобива авторски права от наградените участници. Фотографията е взета като илюстрация към процесния материал не от блог, социална мрежа или интернет търсачка, в които да е обозначено авторството, а от официалния уебсайт на курорта – <https://www.borovets-bg.com>. В разговор с представител на изданието те са заявили, че с оглед придобитите авторски права не са обозначили името на автора, нито правила за ползване на фотографията, като няма претенции в тази връзка.

Ответникът оспорва и твърденията за претърпени от ищеца неимуществени вреди. Описаните в исковата молба катастрофични последици върху емоционалното състояние на ищеца са открито нелепи и съществуват единствено във въображението на процесуалния му представител. Ако ищецът е бил засегнат от публикацията, е можел да поиска своевременно извинение, право на отговор или уточнение на авторството, като изложи позиция в негова подкрепа и договори разумен хонорар, каквато е практиката във всяка медия. Нещо повече – ищецът би могъл да поиска публикуването на същия или други кадри, като обсъди с изданието реализиране на сътрудничество с оглед уважението на ответника към журналистическия труд и в частност на фотографския. В случая никоя от тези възможности не е била ползвана, а се претендира сума с цел лично

обогатяване.

Невъзможно е продължаването на ползването на фотографията от ответника, тъй като в израз на добронамереност, изданието е свалило незабавно от интернет страницата си фотографията. Изданието не държи количества на склад или в архив, а предава непродадените екземпляри на вторични суровини.

При наличието на доказано авторство правоотношенията във връзка с процесната фотография са обхванати от презумпцията на чл. 68, ал. 1 от ЗАПСП, съгласно която с прехвърлянето на собствеността върху произведения, създадени по фотографски или аналогичен по него начин, се отстъпва, ако писмено не е уговорено друго, и правото за публично показване на произведенията.

В хода на делото от ответника е възразено допълнително, че се касае за случаен, илюстративен кадър, но не е оспорвано качеството на ищеца – автор на фотографията.

От ответника също се претендират направените по делото разноси.

По предявените искове

Съдът като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа страна по делото следното:

Ответникът е търговско дружество с предмет на дейност, освен другото, издателска и разпространителска дейност. То е издател на вестник „Б.ъ“, печатно седмично издание, разпространявано в цялата страна.

В брой 5 (1387-Година XXVI) 14-20 февруари 2020г. на вестник „Б.ъ“, на първа страница, е била публикувана разследващата статия „Някой се подготвя да превземе Боровец“, с големи букви на заглавието, и подзаглавие „В курорта снегът е кът, но апетитите са много“. Статията е била онагледена с голяма цветна нощна снимка от курорта „Боровец“, изобразяваща осветената писта „Мартинови бараки“ в курорта, скиори и постройките около пистата.

За обстоятелството е представено копие от броя на вестника. Това обстоятелство не е и спорно по делото.

Съгласно уточнението на ответника в хода на делото, от него не се оспорва, че снимката е с автор ищецът. Тя е била създадена през 2014г. и озаглавена „Winter dream“.

През 2015г. фотографията е получила награда в категория „Пътуване“ (Travel) от конкурса на Световните награди за фотография на Sony (Sony World Award 2015), организиран в сътрудничество със Световната организация за фотография.

След това снимката е била използвана от „Р.Б.“ АД и е била качена, освен другото, на официалния уебсайт на дружеството – <https://www.borovets-bg.com>.

От този сайт фотографията е била взета от ответника при подготвянето за издаване и разпространение на броя на вестник „Б.Ъ“. В този смисъл са показанията на свидетелката М.Б.Х.-В., автор на статията „Някой се подготвя да превземе Боровец“, свидетелствала как е била взета фотографията – от официалния сайт на „Р.Б.“ АД, което за ответника е било достатъчно за свободното ѝ ползване при изготвяне на броя на вестника.

Не е било искано и давано съгласие от страна на ищеца за публикацията, не е било плащано възнаграждение, нито е било посочвано името му като автор на фотографията.

Тиражът на броя на вестник „Б.Ъ“ е бил 2000 броя на стойност 2 066. 67 лева без ДДС, от които нереализирани – 1647 броя. От продажбата на вестника не е имало печалба. В този смисъл е представена от ответника справка от 07.06.2021г., неоспорена от ищеца.

Фотографията „Winter dream“ е резултат на творческа дейност на ищеца, с достатъчна стойност и значимост, като притежава качеството произведение на изкуството.

Обстоятелството следва да се приеме безспорно установено основно поради получената за снимката награда на престижен международен фотографски конкурс, който е в сътрудничество със световна организация на фотографи, свързани с фотографията като изкуство, при общоизвестното обстоятелство (изтъквано при разгласяването на критериите на конкурса като

платформа, чрез която фотографите споделят своите умения и разказват истории на глобално ниво), че в конкурса са преценявани ниво на креативност, оригиналност и визуално/емоционално въздействие, като водещи критерии при оценяването.

Осъществената от ищеца творческа дейност е потвърдена и от вещото лице професионален фотограф по делото Ц.Т., независимо от оценката му, че се касае за случаен кадър. Той е посочил, че кадърът е красив, добре композиран, уловен е момент с много хора, които са подредени в сложна и хубава композиция от елементи; сполучлива снимка от фотографския жанр пейзаж.

Вещото лице е дало заключение още, че при цените на фотографския труд в България и в българските печатни и електронни медии, цената за публикуване на фотографията на първа страница на вестника, при съобразяване присъдената ѝ награда, би била до 200 лева. Експертът се е позовал на дългия си опит като фотограф. Заключение не е опровергано от други обстоятелства и доказателства по делото и съдът го приема като обективна оценката на средната пазарна цена за публикуване на фотографията в печатно издание.

Съгласно разпита на свидетеля на ищеца по делото Х.Р., ищецът би искал за труда си 1 000 лева. За публикацията ищецът е бил уведомен от свидетеля, който е видял броя на вестник „Б.ъ“ да се продава на бензиностанция на ОМВ. Разбирането на ищеца е било за нарушение на авторското му право. По-конкретно свидетелят е дал показания, че ищецът се ядосал, че авторските права не са уредени и най-малко не е посочено името му като автор. Допълнително е представено и съдебно-психиатрично освидетелстване от 05.04.2021г., че ищецът е в тревожно състояние поради воденото дело за авторски права.

Претърпените от ищеца неудобства и страдания в случая биха могли да бъдат изведени и от опитните правила на логиката. Непосочването на името на ищеца при възпроизвеждане на произведението сочи на липса на признание, което логично води до накърняване на представата на ищеца за собствената му ценност като творец, а ползването на фотографията без негово съгласие и без да му се плати възнаграждение логично води до негодувание и възмущение, т.е. налице са негативни емоционални преживявания на ищеца.

Обстоятелствата са потвърдени и от вещото лице по делото при приемането на заключението му – че такива негативни преживявания са особено характерни за младите фотографи, търсещи изява и признание, какъвто е и ищецът.

На 10.08.2020г. между ищеца и адв. В.Ю. З. е бил сключен договор за извършване на всички правни действия – справки, консултации, преговори, кореспонденция, правни становища, представителство, сключване и изготвяне на споразумение, както и всички неотложни извънсъдебни действия, свързани с нарушеното авторско право на ищеца по отношение на неправомерна публикация, използвана за онагледяване на статията във вестник „Б.Ъ“ , при възнаграждение от 380 лева, за плащането на които договорот е имал характер на разписка.

В изпълнение на договора от упълномощения адвокат, чрез нотариус И.Д., до ответника е била изпратена покана за заплащане на 1 000 лева обезщетение за използване на един брой цветно фотографско изображение за нуждите на публикацията, както и 380 лева платен адвокатски хонорар и 66 лева разноски за връчването на нотариалната покана, общо 1 446 лева.

Съгласно показанията на свидетеля Р. отговорът на ответника на поканата е бил заплашителен – че ако ищецът заведе дело, няма да го спечели, така че да не си прави труда да го води. В резултат ищецът станал раздразнителен и несъсредоточен.

Не се установява по делото понастоящем ответникът да използва фотографията на ищеца. От интернет страницата на вестника снимката на ищеца, онагледяваща разследващата статия, е била подменена с друга фотография.

От ищеца е представено електронно писмо от Световната организация за фотография, съгласно което авторите, участващи в конкурса са се съгласили организаторът да използва труда им, само за да промотира конкурса (предоставяне на неизключителен лиценз за всяка подадена снимка в целия свят в продължение на три години за използване във всички медии с цел промотиране на сайта). Представени са и електронни писма между ищеца и дружеството „Р.Б.“ АД за инцидентно използване на фотографията на ищеца, фактически рекламираща курорта „Боровец“, с единствено условие да се упоменава името на автора.

От ответника е представено удостоверение от дружеството „Р.Б.“ АД – за устно споразумение за ползване на фотографията за рекламни и маркетингови цели и за фактическото ползване с публикуване на уебсайтовете на хотел „Рила.

По делото няма доказателства за писмен договор за предоставяне на изключителна права върху фотографията на ищеца, нито че собствениците и мениджърите на „Р.Б.“ АД са купили всички права за използване на фотографията директно от WorldPhoto.org – платформата, която е технически организатор на световния конкурс за фотография, придобила авторски права от наградените участници.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Пейзажната фотография „Winter dream“, предмет на делото, като резултат на творческа дейност на ищеца, с достатъчна стойност и значимост и с качество произведение на изкуството, е обект на авторско право по чл. 3, ал. 1, т. 7, вр. чл. 2 от ЗАПСП. Ищецът е автор по смисъла на чл. 5 от ЗАПСП и носител на предвидени в закона абсолютни имуществени и неимуществени права, включително правото да иска името му да бъде обозначено при ползване на произведението (чл. 15, ал. 1, т. 4 от ЗАПСП), да го използва и да разрешава използването му (чл. 18, ал. 1 от ЗАПСП), както и да получи възнаграждение за всеки вид използване на произведението (чл. 19 от ЗАПСП). Фотографията е била ползвана от ответника при търговската му дейност на издател - възпроизведена в рамките на статия, публикувана в издаван от дружеството вестник (чл. 18, ал. 2 от ЗАПСП). Възпроизвеждането на произведението е било без съгласие на ищеца, без да бъде упоменато авторството му върху фотографията и без да му бъде платено възнаграждение, при което са били нарушени правата му на автор по чл. 15, ал. 1, чл. 18, ал. 1 и чл. 19 от ЗАПСП. Възраженията на ответника, че липсва нарушение, са неоснователни.

Без значение е дали ищецът е професионален фотограф или любител. В ЗАПСП липсва такова отграничение – защитата не е сведена единствено до лица, извършващи дейност по занятие. Без значение за качеството на

фотографията произведение на изкуството и авторските права на ищеца е и дали се е касало за случаен кадър, съответно пейзажна фотография.

Съгласно възприетото от фактическа страна, не се установява сключен от ищеца договор с трето лице – организатор на световния фотографски конкурс на Sony или дружеството „Р.Б.“ АД за изключително право за използване на фотографията по чл. 36 от ЗАПСП, при което ищецът да не може сам да използва произведението си.

За такова изключително право по чл. 36 от ЗАПСП е предвидено сключването на писмен договор (чл. 36, ал. 4, вр. ал. 2), какъвто с търговското дружество няма, а е отстъпено неизключителното право фотографията на ищеца да се ползва при отделни публикации от дружеството с рекламна цел, но при упоменаване на името му като автор. Това е и при Световната организация за фотография във връзка с участието на ищеца в Sony World Award 2015 – неизключително ползване на фотографското произведение в рамките на три години. Категорично не се установява и закупени права директно от WorldPhoto.org, както е възразявал ответникът.

Не е налице и хипотезата на чл. 68, ал. 1 от ЗАПСП. Съгласно тази разпоредба с прехвърляне на собствеността върху произведението, създадено по фотографски или аналогичен на него начин, се отстъпва, ако писмено не е уговорено друго, и правото за публично показване на произведението. В случая не се установява прехвърляне на собственост върху фотографията (снимката) на трето лице, още по-малко на ответника, който да я показва публично.

При изложеното искът на ищеца по чл. 95, ал. 1, т. 1 - за установяване на факта на нарушението на ответника, е основателен. Нарушено е авторското право на ищеца върху фотографията, озаглавена от него „Winter dream“, при възпроизвеждането ѝ за онагледяване на статията „Някой се подготвя да превземе Боровец“, публикувана в брой 5 (1387-Година XXVI) 14-20 февруари 2020г. на вестник „Б.б“, без лиценз или разрешение, без заплащане на възнаграждение и без обозначаване на името на автора.

Неправомерното действие на ответника обосновава ангажиране на отговорността му с дължимост на обезщетение на ищеца - автор по чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, в рамките на общите правила относно непозволеното увреждане, при които отговорност може да носи и юридическо лице (чл. 95г

от ЗАПСП, вр. чл. 49 от ЗЗД). Съгласно разпоредбата на чл. 95, ал. 3 от ЗАПСП възнаграждението трябва да съобразява всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществени вреди, както и приходите, реализирани от ответника в следствие на нарушението (чл. 95, ал. 3 от ЗАПСП). То трябва да е справедливо, съгласно изискването на чл. 95, ал. 4 от ЗАПСП, като въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. В този смисъл са и изискванията на Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, съответно тълкуването по решение С-367/15 на СЕС - при присъждане на обезщетение да се търси понесената действителна щета, като обезщетението не е наказателно, а основано на обективен критерий.

Според възприетото по делото от фактическа страна, в случая се установява, че с фотографията на ищеца е била онагледена водеща разследваща статия във вестника, издаван от ответника, и разпространяван в цялата страна, включително излаган за продажба на различни места в страната, но без да се установява реализирането на приход от конкретния тираж, който тираж не е бил и голям; установява се, че ищецът би предложил процесната фотография или сходно на нея фотографско произведение в своята практика за 1 000 лева, но при 200 лева пазарна цена за ползването, така както това също е установено по делото; ответникът е отказал доброволно уреждане на спора с ищеца, умаловажил е труда му, заплашвал го е, относно художествените качества на фотографията в хода на делото е посочил, че е случаен, илюстративен кадър, но не е отрекъл авторството на ищеца, както и е изложил, че по правило уважава правата на авторите, като е смятал, че ползването на фотографията, взета от официален сайт, може да е безпроблемно или страните могат да уредят отношенията си по друг начин.

При съвкупната преценка на всички тези обстоятелства на ищеца следва да бъде определено обезщетение от 1 500 лева.

Фактически сума от 1 000 лева ищецът е претендирал като достатъчна при инициираните преговори с ответника за доброволно уреждане на спора, а по делото получава по-голяма сума - над пазарната цена на ползването на авторското си произведение, включително при съобразяване на претърпените

от него неимуществени вреди непосредствено след узнаване за нарушението и след това, както и ответникът заплаща допълнителна сума от над шест пъти над това, което би платил, ако бе договарял с ищеца като автор на fotografia.

Присъденото обезщетение е и в границите по чл. 95а от ЗАПСП, дължимо, дори ако няма данни за размера на исковете.

Като акцесорна, основателна е и претенцията за лихви за забава по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, във връзка с чл. 84 от ЗЗД, вр. Постановление № 426 от 18.12.2014г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения, в сила от 01.01.2015г., от датата на исковата молба (14.09.2020г.) до окончателното плащане на сумата от 1 000 лева. Както се посочи, отговорността на ответника е по правилата на непозволеното увреждане.

Основателен е и акцесорният иск по чл. 95б, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП на ищеца - да бъде постановено разгласяване за сметка на ответника „Б. БГ“ ООД на решението на съда (диспозитив) в уважената част от исковете във два национални всекидневника, както и телевизия с национално покритие - вестник “Дневник“ и вестник “24 часа“ и Българската национална телевизия в часови пояс от 8.00 часа до 12.00 часа.

В останалата част до пълния предявен размер от 2 000 лева искът на ищеца за обезщетение следва да бъде отхвърлен.

Няма основание за присъждане на ищеца като обезщетение сумата на платеното адвокатско възнаграждение по договора от 10.08.2020г. и разноските за нотариална покана.

Разноските са във връзка с опити на ищеца за доброволно уреждане на спора между страните, но това е по негова преценка. Те не предпоставят допустимостта на исковото производство по българското законодателство или основателност на исковете. По аргумент от чл. 95, ал. 2 от ЗАПСП обезщетяваните вреди трябва да са пряка и непосредствена последица от нарушението, свързано и с общите разпоредби на ЗЗД (чл. 51, ал. 1 от ЗЗД).

Това разрешение на съда не противоречи на посоченото по-горе решение С-367/2015 на СЕС. То е в смисъл да се вземат предвид извършените разноски от притежателя на правата като например разходи за

идентифициране и проучване. В случая разходите за адвокат не са били направени с такава цел, нито извършените от адвоката конкретни действия са такива, а за да се удовлетвори ищецът по-възможност извънсъдебно.

Няма основание също за уважаване на иска на ищеца да бъде осъден ответникът да преустанови неправомерното използване по чл. 95б, ал. 1, т. 2 от ЗАПСП, тъй като такова използване не се установява, което е още към датата на исковата молба.

Претенцията на ищеца е във връзка с печатно издание на вестник „Б.б“, но вестникът, като листово издание, съдържащо новини за актуални събития, е бил издаден в тираж и разпространен само през съответната седмица на месец февруари 2020г. Няма доказателства за разпространение от ответника понастоящем. Дори да е изпълнено задължение на ответника по Закона за задължителното депозиране на печатни и други произведения за депозиране на екземпляр от вестника, ответникът не би могъл да влияе върху разпределението на депозираните печатни екземпляри (чл. 10 от ЗЗДПДП), нито на действията на задължените лица във връзка с депозирането (чл. 11 и сл. от ЗЗДПДП). Или по аргумент от чл. 95, ал. 4 от ЗАПСП, в този случай възпиращо ново извършване на нарушението действие се постига чрез определеното за плащане обезщетение. Съгласно разпоредбата на чл. 95, ал. 4 от ЗАПСП, както вече се посочи, съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. Електронната страница на вестника не е предмет на делото, но от ответника е била премахната снимката на ищеца към статията, публикувана на електронната страница, което отново е доказателство, че от негова страна липсва последващо издаването и разпространяването на вестника неправомерно ползване. Същевременно осъждането на ответник по иск по чл. 95б, ал. 1, т. 2 от ЗАПСП предполага действие, при което е без значение, че ответникът не е публикувал извинение или не е упоменал авторът на публикацията, както ищецът допълнително обосновава предявения иск.

По разноските

Ищецът е поискал присъждане на направените разноски по списък по чл. 80 от ГПК – 170 лева платена държавна такса, 550 лева разноски за адвокат по договор за правна помощ и процесуално представителство от 08.09.2020г., както и 200 лева разноски за вещо лице. С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, са дължими 120 лева от разноските за държавна такса, 378. 13 лева от разноските за адвокат и 150 лева от разноските за вещо лице, общо 648. 13 лева.

Също с оглед изхода на делото на ответника са дължими разноски за адвокат от 187. 50 лева от пълните направени и установени 600 лева по договор от 18.01.2021г., за които е представен списък (чл. 78, ал. 3 от ГПК).

За разноските за адвокат на другата страна всяка от страните по делото е възразила, че са прекомерни (чл. 78, ал. 5 от ГПК).

Съдът намира възражението неоснователно.

При съобразяване на минималните размери на адвокатските възнаграждения по чл. 7 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, включително при неоценяеми искове, разноските за адвокат на страните са дори под минималните.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, на основание чл. 95б, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП, по иск на Я.Й. Г., с ЕГН ***** и със съдебен адресат адв. В. З., гр. София, ул. “*****”, срещу „Б. БГ“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „*****“, бул. “*****“, нарушението от „Б. БГ“ ООД на авторското право на Я.Й. Г. върху фотографията,

озаглавена „Winter dream“, с възпроизвеждането ѝ за онагледяване на статията „Някой се подготвя да превземе Боровец“, публикувана в брой 5 (1387-Година XXVI) 14-20 февруари 2020г. на вестник „Б.ъ“.

ОСЪЖДА „Б. БГ“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „*****“, бул. „*****“, да заплати на Я.Й. Г., с ЕГН ***** и със съдебен адресат адв. В. З., гр. София, ул. „*****“, сумата от 1 500 лева (хиляда и петстотин лева) обезщетение за нарушението, на основание чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП, със законната лихва за забава от 14.09.2020г. до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл. 95б, ал. 1, т. 6 от ЗАПСП, разгласяване за сметка на „Б. БГ“ ООД на решението на съда (диспозитив) в уважената част от исковите във вестник „Дневник“ и вестник „24 часа“ и Българската национална телевизия в часови пояс от 8.00 часа до 12.00 часа.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Я.Й. Г., с ЕГН ***** и със съдебен адресат адв. В. З., гр. София, ул. „*****“, срещу „Б. БГ“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „*****“, бул. „*****“, искове по чл. 95, ал. 1 от ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в останалата част – за сума над размера от 1 500 лева до претендираните 2 000 лева, със законната лихва за забава от 14.09.2020г. до окончателното плащане, както и искът с правно основание чл. 95б, ал. 1, т. 2 от ЗАПСП - за преустановяване неправомерно използване на фотографията, озаглавена „Winter dream“, от „Б. БГ“ ООД.

ОСЪЖДА „Б. БГ“ ООД, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „*****“, бул. „*****“, да заплати на Я.Й. Г., с ЕГН ***** и със съдебен адресат адв. В. З., гр. София, ул. „*****“, сумата от 648. 13 лева (шестстотин четиридесет и осем лева и тринадесет стотинки) разноси по делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, а Я.Й. Г. да плати на „Б. БГ“ ООД сумата от 187. 50 лева (сто осемдесет и седем лева и петдесет стотинки) разноси по делото, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. София в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____